

domekako kontuak

Mikel Aramendi

Non dira Aznarren golak?

Zoritarreko orduan otu zitzaion Aznarri, edo bere inguruan dituen aholkulari/haizemaile horietako edozeini, San Joan aurreko asterako sindikatuak egiten zioten erronka ditzosozko futbolaren semantikara eramatea: «Goleadaz irabaziko dugu partidu hau!». Baita zera ere!

Azkenean, izatekotan, politika eta futbolaren arteko nahaste-borraste gero eta okagarriagoak alderantziz funtzionatu du: gol zakukadaz ezezik tanto xume eta kaxkar batez irabazteko gauza izan ez direnak (behin ezezik bi bider) Espainiako futbolariak izan dira; eta akabo festa. Lehentxeago beste batzuentzat amaitu zen moduan.

Bidenabar, gol zakukadaz ezezik azken uneko penalti zabarrez (eta zabarra izan da, ohituegi bagaude ere, benetan grebaren desafioa hedabideetan irabazteko egin duena) ere ez du irabazi PPko gobernua.

Ekainak 19/20ko partida. Aise aurrean zitekeen legez, estatu mailako deialdia egiten zuten sindikatuen ahulezia urtetsua, geurean bizkorxeago daudenekin zertutako etendura eta gainerako zirkunstantzia objektibo guztien ezinbesteko ondorioa izan da langile mugimenduaren arrakasta garbiaz ez burutzea greba, baina galtzaile izateko arrisku handiko trantzetik onik atera dira sindikatuak. Gobernu baina hobeto, esango nuke. Mobilizazioa handia izan da, eta Aznarren gobernuak bere-berezkia duen estilo doktrinario eta autoritarioa jende asko nazkarazten ari dela erakutsi du. Estatuan horren etekin politikoak jasotzeko moduan inor ez egon arren.

Ameskeria da, honetan ere, Madrildo

EDUARDO ABAD/ EFE

Jose Maria Aznar eta Pio Cabanillas, atzo, Sevillako goi bileran.

Ondarea ala ohorea

Ohoreari eustea (Jersey eta Karibekoa baino mardulagoak ere badaudelako?) nahiago omen zuen semearekin iskanbila latzaren truke, Mister Emilyk nahiago izan du ondarea segurtatu. Oliva-Cortes ingeniari, tandemaren diseinuarekin, gainerako auzipetu/lekukoen adierazpenekin adostutako deklarazio-puzlea jaulkion Garzoni. Kito BBVA kasua. Epaitegietan.

lehen ministroarengandik funtsezko aldaketak itxarotea: politikaren ikuspegi zurrin eta imajinario gabeen lekuko

garbienteko bat da Aznar. Egoskorkeria bertute nagusienetakotzat duten horietakoa; zerbait oker ateratzen zaien ba-

koitzean, okerreko bidetik abiatu direla deliberatu ordez behar adina ez direla saiatu erabakitzen dutenetakoa. Mesianismo horren lehen ondorioetako bat, aholkurik onenak ere ez entzutea izaten da.

Ohiko fronte guztiak zabalik, European agintealdi ezgauza bat burututa, sindikatuekin berdinketa baldarra baino lortu gabe eta aulkitxo bete lesionaturekin... gobernu aldaketa aldrebesa egin beharra geratzen zaio Moncloako entrenatzaileari. Uda aurretik.

Nolako agintea, halako amaia

ETA bakarrik falta zen eta, Algemesiko atxilotetaren ondoren Raxoiren oinordekoei itxaropen apurren bat ahoratu bazitzaie ere, erakunde armatuak azkenean bere tarrapata antolatu dio Aznarri Sevillako goi-bileraren egunetan, asteazkenean kaleratutako agirian igartzeko moduan zetorrenez. Etorkizun hurbilerako ere itxaropen handirik ez edukitzeko mezuarekin, egia esan, agiriak barneratzen dituen berriak (?) iragan hamarkadaren erdialdeko erreferenteetara begira ipintzen baitira. Urteak joan, eta aldaketak jazo ez balira bezala.

Edonola ere, aintzarako prestatu eta porrot giroan murgilduta geratzen joan den goi-bilera baten ezkortasuna azpimarratzera etorri dira atentatuak. Adibide hutsez, Rabat-Paris ardatzak irabazi dio azkenik Madrili Marokorekin duen *tour de force*-a (ikusiko dugu zer gertatzen den Gasteizen ere, Confebasken eskakizun zikoitz eta doilorrarekin, alor horretan bertan).

Ez da gloriako astea izan PPko gobernuarentzat.

gogoratu

Joxan Elozegi

DUELA 74 URTE

Urtiaga, 'mon-amour'

1928ko ekainaren 21ean azaleratu zuen Joxe Miel Barandiaranek Urtiagako harpe ospetsua, Itziarko herrian. Arkeologia gaietan ohi bezala, igurikapenez beterik azaldu zen albistea Ataungo apez gaztearen inguruko artean, eta ezaxola handia izan zen gainerako arloetan. Urte hartan berean ekin zion Barandiaranek indusketa lanei, Telesforo Aranzadirekin batean, eta ordutik aurrera hasi zen harpe hura leize eta kobazulo bilakatzen, giza jendearen iraganaren erakusgarri baliotsu bihurtzen. Nahi zuketena adina diru eta baliabide ez zutela-eta, bildutako apurrekin etsi behar izan zuten euskal arkeologiaren aitzindari haiek, eta urtean hamabost eguneko tarte oparoa eskaini zioten aurrerantzean, 1936ko matxinada faxistak bestela iragarri arte.

Arkeologia adituak eta ikasleak ez ezik, beste zerbaiten muina jo zuten Urtiagako indusketa lanek. Paleolitos Arotik gure garaiotaraino irago ziren aldi eta denbo-

ren erakustaldi ederra eskaintzen ahal zuela frogatu zuten hasiera hartan bi iker-tzaile handiek, eta aurkikuntza guztiz bereziak egin zituzten, gainera, 1935-1936 urteetan: nork ez du Urtiagako kaskezur- ren berri?

1935ean azaldu zen lehena, Azil aldia salatzen zuen geruza eta atxamarten artean. 1936an bigarrena, une, gune eta istorio zaharragoak iradokitzen zituen geruzan: Madalen aldiko azken garaietan geundekeen agian... Urte beroak ziren haiek, zalantzan zeuden ordura arteko egia absolutu eta zibilizazio eredu asko

eta asko, zalantzan zegoen etorkizuna bera... eta hor azaldu ziren, zientziaren izenean, bi burezur kaskagor, esanez hau eta beste: gu gara lehengo eta egungo euskaldunen arteko zubia, aintzat hartu behar gaituzue bereziki, ez baikara inondik etorri, ez baikaitu inortxok ere ekarri, gure leinuan eta etorkian ez baita fetxarik, ez datarik, are gutxiago markatuko gaituen egutegirik.

Faxistak 1936an aginteaz jabetu ondoren, urteak igaro ziren Urtiagako arkeologia lanei berrekin arte baina, tantaka bada ere, han eta hemen azaldu ziren Urtia-

gako garezurrei buruzko albisteak: garbi zegoen euskaldunen arbasoak egungo Euskal Herrian edo inguruko herrietan bilatu behar direla. Kontuak kontu, Espainiar unibertsitatean landuriko teoria guztiz zientifiko batek —demokratiko ere esango lukete gaurko egunean—, gogora ekarri zuen Cro-Magnongo eta egungo giza jendearen arteko etena erabatekoa zela, eta guztion lasaigarri etorri ziren ondoren, arkeologo euskaldun batzuek bul-tzatuta, Urtiagako burezurren C-14aren bidezko azterketen emaitza, kaskar horiek askoz ere gazteagoak —eta, beraz, euskaldunen jatorriari buruz halako kontuak egiteko batere ez egokiak— zirela frogatu zutenak. Akabo, Urtiagako burezurren lilura.

Nondik gatozen zehazteko eskatzen digute. Berak, ordea, frantsesak edo espainiarrak dira, besterik gabe, izate abso-lutuaren jabe. «Naiz» esaten dute, ez «nator», ez eta «nintzen» ere. Bada aldea!